

Fábián Erika – Sági Gyula Személyes absztrakciók

2021. 09. 16 – 11. 19.

Megnyitó: 2021. 09. 16. csütörtök, 18 óra

Megnyitja: Süli-Zakar Szabolcs DLA, képzőművész, kurátor

Kurátor: Boros Lili PhD, művészettörténész, kurátor

Finom, érzékeny, absztrakt formakincset alkalmaz a két fiatal képzőművész, Fábián Erika és Sági Gyula, akik először szerepelnek közös kiállításon a Molnár Ani Galériában. A tárlat fókuszában az erős koncentráción, repetitív cselekvésen alapuló alkotói munkamódszer áll. Mindkét művész esetében minimális „gestusokból”, pontokból vagy vonalakból áll össze a gazdag művészettörténeti hagyományt is megidéző kompozíció, amely gyakran hív elő formai asszociációkat.

A kiállítás azt vizsgálja, ahogyan a kép megélt térré válik az alkotás során, és feltárul a kozmikus (Sági) és önmegismerés (Fábián) belső pszichikai folyamatok átstrukturált lenyomataként. Az alkotómódszer nem csak a felhasznált anyagok (toll, kréta, papír), a formai elemek (apró pöttyök, tintafoltok, vékony vonalak), hanem repetitív, mechanikus volta miatt is hasonlítható a naplórészhez. Fábián Erika most bemutatott művei esetében elsődlegesen a művészeti tradíció jelent viszonyítási pontot, míg Sági Gyula papírmunkái a digitális jelképzés vagy a mechanikus képképzés problémájához illeszkednek.

Sági Gyulától a 2016-ban elkezdett Analóg zaj című sorozatából láthatók egyes darabok, melyeket egyedi, szabadkézi (tus)rajz során hoz létre úgy, hogy azok mégis elektronikus eszköz (például orvosi gépek) vagy komputer generálta képekre utalnak, felelevenítik az adatvizualizáció alapvető formáit, a diagramokat és a grafikonokat. Az analóg jelképzés – képképzés – során Sági az ismétlődő, viszonylag gyors, de a hiba lehetőségét megtartó folyamatból egy kozmikus, makro szintre jut el: a fényelnyelő pigmenteket tartalmazó úrszklák és -szemetek vonalháló előtt tűnnek fel és egyfajta poszthumán szemléletmódot tükröznek.

Fábián Erikára a digitális repetíció kevésbé jellemző, nála inkább a kicsiny formák mögött megbúvó szenzualitás érvényes: a pontok egy-egy emlékeknek, traumának a lenyomatai. Az absztrakció, azaz a formák nyitottsága okán az érzelmi-érzéki felületek és formák szabadon behelyettesíthetők és tulajdonképpen – alkotói szempontból is – tovább folytathatók és alakíthatók. A művek másik aspektusa a tudatos és felvállalt lassú alkotói módszer, melynek egyik referenciája John Cage ASLSP, azaz As Slow as Possible (Olyan lassú, amennyire csak lehet) című 1985-ben írt műve. A Cím nélkül-sorozatból a kiállításon néhány darab látható: a fekete-fehér kompozíciók a tömeges pánik különböző stádiumait jelenítik meg. A Rózsaszín diptychon pöttyei lassú alkotói folyamatban foglalták el a vászon teljes felületét. Válaszul korunk sebességcsapdájára, a kontemplatív alkotó folyamat ad lehetőséget a művésznek a lassításra, koncentrációra és meditációra. Az amerikai absztrakt festőművész, Agnes Bernice Martin vízszintes és függőleges sávokból, vonalakból összeálló minimalista kompozícióira utaló sorozatban a vonalak elhalványulnak, közeli nézetre készítetik a képek nézőjét.

FÁBIÁN ERIKA grafikusművészként végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetemen 2014-ben. Művészete koherens, koncepciózus, szándékoltan lassú alkotói folyamaton alapul. Absztrakt alkotásainak jellemzője a több ezer apró (szín)pöttyből összeálló all-over kompozíció, melyek mögött a legtöbb esetben érzelmi-szenzuális folyamatok állnak. Az önértelmező, mentális processzusok minimális gesztusokban manifesztálódnak és felvetik az absztrakt művészet többértelműségét, értelmezési problémáit.

2011-ben a Barcsay Jenő tanulmányi díjat, 2013-ban a Magyar Grafikusok Szövetsége Ösztöndíját nyerte el. 2018-ban meghívást kapott önálló művészeti projekttel a Lille-i Művészeti Vásárra. 2021-től a közép-kelet-európai régió női művészeit bemutató Secondary Archive online platformján szerepel. Csoportos és egyéni kiállításokon, vásárokon itthon és külföldön egyaránt részt vett kiállítóként. 2019 óta az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Képzőművészeti és Művészelméleti Intézetének oktatója.

SÁGI GYULA a Nyugat-Magyarországi Egyetemen folytatta vizuális művészeti tanulmányait, diplomáját 2010-ben szerezte. Grafikai és festészeti eljárásokat vegyítve többnyire papíron, tussal, ceruzával, golyós tollal dolgozik. A nagyméretű, hagyományos technikákat alkalmazó munkái sorozatokban létrehozott formakísérletek. Geometrikus absztrakciót és gesztusfestészetet egyesítő műveiben a technológia, a digitális leképezés, a grafikonok és a természet repetitív mintázataiból inspirálódva a redukcióra, tiszta formákra koncentrálnak. 2010-es évek elején készült alkotásaiban a geometrikus és organikus absztrakció szintézisének megvalósítására törekedett.

Jelenleg Berlinben él és alkot. Egyéni és csoportos kiállítások résztvevője itthon és külföldön egyaránt. 2017-ben a berlini Collegium Hungaricum rezidens programjában vett részt. Kiállítója volt az Autizmus mint metafora (ICA-D, Szent István király Múzeum, Székesfehérvár), a Meahwhile in Painting (Budapest Galéria) című csoportos tárlatoknak. A Molnár Ani Galéria 2020 óta képviseli.

Boros Lili művészettörténész, a kiállítás kurátora

A kiállítás támogatója:

Köszönet a kiállítás létrehozásában nyújtott segítségért:

CHB

Collegium Hungaricum Berlin

Erika Fábíán – Gyula Sági Personal Abstractions

16. 09. – 19. 11. 2021

Opening: Thursday, 16 September, 2021, 6 p.m.

Opening speech by Szabolcs Süli-Zakar DLA, artist, curator

Curator: Lili Boros PhD, art historian, curator

The works of the two young artists, Erika Fábíán and Gyula Sági, who will have their first joint exhibition at Ani Molnár Gallery, are characterized by delicate, sensitive and abstract forms. The focus of the exhibit is a creative working method based on strong concentration and repetitive action. In the case of both artists, compositions consist of minimalistic “gestures”, dots or lines, which recall a rich art historical tradition, and often evoke formal associations as well.

The exhibition explores how the image becomes a lived space in the process of creation, revealing itself as a restructured imprint of inner psychic processes of cosmic (Sági) and self-discovery (Fábíán). The method of creation can be compared to diary writing not only because of the materials used (pen, chalk, paper) and the mentioned formal elements (tiny dots, ink stains, thin lines), but also because of its repetitive, mechanical nature. In the case of Erika Fábíán’s works presented in the exhibition, the artistic tradition is the primary point of reference, while Gyula Sági’s works on paper are related to the problem of digital signification or mechanical imaging.

Some of Gyula Sági’s pieces from his series *Analogue Noise* (2016), are created through individual freehand ink drawings that refer to electronic devices (such as medical machines) or computer-generated images, evoking the basic forms of data visualization, diagrams and graphs. In the process of analogue mark-making – image-making – Sági moves from a repetitive, relatively quick process that retains the possibility of error to a cosmic, macro level: space rocks and debris containing light-absorbing pigments appear in front of a grid of lines and reflect a kind of posthuman perspective.

Digital repetition is less typical in Erika Fábíán’s work, for her it is more the sensuality behind the small forms that prevails: the dots are the imprints of memories and traumas. The abstraction, i.e. the openness of the forms, means that the emotional-sensual surfaces and forms can be freely inserted and, in fact, continued and shaped, also from a creative point of view. Another aspect of the works is the conscious and committed slow creative method, one of the references of which is John Cage’s *ASLSP*, *As Slow as Possible*, written in 1985. Some of the works from the *Untitled* series are on view in the exhibition: black and white compositions depicting various stages of mass panic. The dots of the *Pink diptych* filled the entire surface of the canvas in a slow creative process. In response to the speed trap of our time, the contemplative creative process gives the artist the opportunity to slow down, concentrate and meditate. In a series referring to the minimalist compositions of horizontal and vertical stripes and lines by the American abstract painter Agnes Bernice Martin, the lines fade away, inviting the viewer to look closely.

ERIKA FÁBIÁN graduated as a graphic artist from the Hungarian University of Fine Arts in 2014. Her art is based on a coherent, conceptual and intentionally slow creative process. Her abstract works are characterized by all-over compositions composed of thousands of tiny (colour) dots, which in most cases are based on emotional-sensual processes. These self-interpretative, mental processes manifest themselves in minimal gestures and raise the ambiguity and interpretative problems of abstract art.

In 2011 she won the Jenő Barcsay Study Award, and in 2013 the Hungarian Graphic Artists Association Scholarship. In 2018 she was invited to the Lille Art Fair with an independent art project. As of 2021, she will be featured on the Secondary Archive online platform for women artists from the CEE region. Since 2019, she has been a lecturer at the Institute of Fine Art and Art Theory at Eszterházy Károly Catholic University.

GYULA SÁGI graduated in 2010 in visual arts at the University of West Hungary. He works mostly on paper, with ink, pencil, ballpoint pen, and combines graphical and painting techniques. His large-scale works using traditional techniques are series of experiments with forms. Combining geometric abstraction and gesture painting, his works are inspired by technology, digital mapping, graphics and repetitive patterns in nature, focusing on reduction and pure forms. In his works from the early 2010s, he sought to achieve a synthesis of geometric and organic abstraction.

He currently lives and works in Berlin. He has taken part in solo and group exhibitions both in Hungary and abroad. In 2017, he participated in the residency programme at Collegium Hungaricum in Berlin. He has exhibited in the group shows *Autism as Metaphor* (ICA-D, Dunaújváros, Szent István Király Museum, Székesfehérvár) and *Meanwhile in Painting* (Budapest Gallery). He is represented by Ani Molnár Gallery since 2020.

Lili Boros, art historian, curator of the exhibition

The exhibition is supported by:

Thanks for the assistance:

CHB

Collegium Hungaricum Berlin